

[Gå til sidens hovedinnhold](#)

Tips:

red@blv.no

Meny

Torsdag 28. April 2016

28. Apr 2016

- [Meninger](#)
- [Nyheter](#)
- [Bildeserier](#)
- [Gratulasjoner](#)

Søk

Søk Søk

Aktuelle temaer

- [Andøy](#)
- [Bø](#)
- [Hadsel](#)
- [Kvæfjord](#)
- [Lødingen](#)
- [Sortland](#)
- [Øksnes](#)
- [E-avis](#)
- [Video](#)

Tips oss!

Telefon:

[917 70 769 \(kveld/helg\)](tel:91770769)

E-post:

red@blv.no

Del med oss

- [Last opp bilde](#)
- [Legg til arrangement](#)
- [Send hilsen](#)

Følg oss!

- [facebook](#)

Tjenester

- [Stilling ledig](#)
- [Lokale bedrifter](#)

1881 søk

[1881 Telefonkatalogen](#)

Søk i 1881 Telefonkatalogen

A til Å

- [Barn](#)
- [Bildeserier](#)
- [Brudepar](#)
- [E-avis - digital papirutgave](#)
- [Fotball live](#)
- [Gratulasjoner](#)
- [Ka skjer? - kalender](#)
- [Kultur & fritid](#)
- [Ledere](#)
- [Lokale bedrifter](#)
- [Nyfødte](#)
- [Nyheter](#)
- [Programoversikt TV](#)
- [Sport](#)
- [Stilling ledig](#)
- [Ungdom](#)
- [Været](#)

Kundeservice

[76 11 09 00](#)

- [Kundeservice / Min side](#)
- [Sett inn annonse](#)
- [Send hilsen](#)
- [Abonnement](#)
- [Adresseendring](#)
- [Kontakt](#)

Tilbakeblikk og framtid i skjebnetid

Artikkeltags

- [Meninger](#)
- [fiskeri](#)
- [Hadsel](#)
- [industri](#)
- [leveringsplikt](#)

Av Roald Mathisen Forhyringssjef i trålerrederiet A/S Havfisk 37 år (land) Mannskap om bord i frysetrålere Hekktind 13 år(sjø) Stokmarknes

Publisert: 14. mars 2016, kl. 20:49 Sist oppdatert: 14. mars 2016, kl. 22:31

[Skriv ditt leserbrev her](#) <<

DELTA I DEBATTEN! Vi oppfordrer leserne til å bidra med sine meninger, både på nett og i papir

Roald Mathisen var forhyringssjef i trålerrederiet Havfisk i 37 år. Etterpå var han mannskap på trålere Hekktind i 13 år. Nå advarer han mot planene om å løse på trålerne forpliktelser. (Foto: Privat)

DEL

-
-
-
-

KRONIKK Kommentar til intervjuet med konsernsjef i Norway Seafoods, Thomas Farstad, over to sider i Bladet Vesterålen 9.mars.

– Leveringsplikten er unyttig for alle

Etter å ha lest meningene til Farstad er jeg forvirret. Jeg er av den oppfatning at en konsernsjef for et selskap som har som oppgave å drive landbasert fiskeindustriaktivitet skal ha dette som hovedagenda. Men ut fra intervjuet oppfatter jeg han slik at han prøver å ri to hester samtidig, noe alle vet er vanskelig å kombinere, den ene blir som oftest skadelidende.

Jeg skal prøve å kommentere noen av de meningene han forfekter: Han er negativ til leveringsplikt, ordningen er ikke til nytte for noen, sier han. Han sier óg at Melbu er teknologi-piloten i konsernet.

Tilbakeblikk

Kjell Inge Røkke fikk kjøpe fem trålerkonsesjoner og filetfabrikken på Melbu på billigsalg i 1996, med klare forutsetninger om å levere fisken til anlegget på Melbu når det var behov, slik praksis har vært i alle år siden den første tråleren «Ståltind» kom hit 17.mai 1955.

Melbu var den første plassen Røkke satset på for å drive fiskeri etter at han kom til Norge fra Amerika. Han og Gjelsten kom med brask og bram og skulle gjøre Melbu til spydspiss for all hvitfiskaktivitet i Nord. Hvor lenge varte så det? I 2005 ble rederiet fusjonert sammen med Nordland Havfiske og flyttet til Stamsund, ni år etter overtakelse på Melbu, og senere til Ålesund, og man hørte at nå var trålerne kommet «hjem».

Han og Gjelsten kom med brask og bram og skulle gjøre Melbu til spydspiss for all hvitfiskaktivitet i Nord. Hvor lenge varte så det? I 2005 ble rederiet fusjonert sammen med Nordland Havfiske og flyttet til Stamsund, ni år etter overtakelse på Melbu, og senere til Ålesund, og man hørte at nå var trålerne kommet «hjem».

Det falt mange tungt for brystet at det veldrevne Havfisk skulle tas fra Melbu – et selskap som ble dannet ved hjelp av dugnad og stor entusiasme fra blant andre den menige arbeider på stedet. Det var som å få en skikkelig kaldusj over seg. At mannskapene mistet all tilhørighet til rederikontoret som var møysommelig bygget opp gjennom årtider var tungt å svelge. Men som lojale ansatte prøvde de å gjøre det beste ut av situasjonen og forholde seg til den nye ledelsen i Stamsund.

Ny fabrikk

Bygging av ny fabrikk hang lenge i en tynn tråd, men den ble tilslutt bygget etter mye press fra blant andre media. Derfor er det opportunt å stille spørsmålet: Hvor lenge er det før også det nye pilotprosjektet blir tatt fra Melbu, i hvert fall den dagen anlegget legges ned? Den dagen han finner ut at han ikke tjener nok penger på anlegget, og får myndighetenes godkjenning, forsvinner pilotprosjektet sammen med nedleggelse av virksomheten.

Frie hender

Etter hvert som Røkke fant ut at han tjente mer penger på å rundfryse fangsten ble de nye trålerne hans bygd som reine frysetrålere. Ved å rundfryse fangsten om bord kunne han ligge ute mye lenger, til båten var fullfisket og så levere 350-600 tonn blokkfrosset fisk til frysehotellet på Melbu før det ble skipet direkte ut på markedet: Kina, Vestlandet (klippfisk) og så videre.

Frossenfisken ble da solgt på auksjon gjennom Norges Råfisklag og oppnådde minst 30 prosent høyere pris enn levert fersk til produksjonsanlegg i land. Enkelt og greit – hvem ville ikke gjort det samme hvis de hadde fått lov?

De første årene tror jeg at leveringsplikten kanskje ble noenlunde overholdt, men etter at Bondevik-regjeringen med fiskeriminister Ludvigsen i spissen, forandret leveringsplikten, ved en enkel departemental forskriftsendring, til tilbudsplikt, hadde Røkke frie hender og kunne gjøre det han tjente mest på, som var frossenfisk. Og de hypermoderne trålerne han fikk bygd, var basert på rundfrosset råstoff

Havet bugnet, ansatte permittert

Det ble flere ganger reist kritikk fra arbeiderhold om leveringsplikten, og myndighetene gikk inn for å kontrollere dette, men ingen klarte å ta ham, og det er ikke vanskelig å forstå. Han satt jo på hver side av bordet (som selger og kjøper) og tilbød og avslo etter for godt befinnende etter hva han tjente mest på.

Hvordan arbeiderne hadde det kom i annen rekke. Arbeiderne på filéten gikk permittert flere måneder av året, vår og særlig høst da tilgangen på fisk var dårlig. Det kuliminerte med at de gikk til media i 2011, og fortalte at mens havet bugnet av fisk og store trålere lå på den ene siden av kaia og leverte mange hundre tonn frossenfisk, som ble skipet direkte ubearbeidet ut gjennom frysehotellet, gikk de permittert uten å ha noe å gjøre. En helt naturlig reaksjon og helt forståelig, hvem ville ikke ha reagert likedan?

Kombitrålere

Etter tilbudspliktvedtaket til Ludviksen hadde vi ei rød/grønn regjering i åtte år som ikke brydde seg det minste om å reversere tilbudspliktvedtaket. Skjevkjøringa fortsatte i enda større grad. Presset på Røkke ble etter hvert så stort at han måtte gjøre noe med ferskfiskproblematikken og begynte å bygge om de store frysetrålere til kombibåter – altså dele av lasterommet med et rom som kunne ta ferskfisk i 2-300 kilos plastkar hvor ferskfisken ble lagvis iset. Dette rommet kunne ikke overskride ca. 60 - 100 tonn ferskfisk, for da ville den bli for gammel, og det ville gå ut over kvaliteten. Ferskfisken burde være så fersk som mulig, helst ett til tre døgn. Resten av lasterommet ble fortsatt rom for frysing som tidligere.

Billigsalget

I denne tiden var jeg fisker ombord i frysetrålere Hekktind. Vi klarte å fryse 100 - 150 tonn første del av turen, og fersket de siste to til tre dagene i plastkar, tilsammen rundt 60 tonn fisk av topp kvalitet. Særlig ferskfisken satt vi vår ære i å gi ei særlig god behandling, for ved mest mulig lytefri fisk fikk vi kvalitetsbonus, dvs. best mulig pris. Dette fungerte veldig bra både for mannskapet om bord og landanlegget vi leverte til.

Vi fikk god pris og anlegget fikk råstoff med god kvalitet på fisken for den videre produksjon. Imidlertid oppnådde vi langt høyere pris på frossenfisken som ble levert på auksjon gjennom Råfisklaget.

Men kvantumet som ble levert ferskt var for lite til å opprettholde full produksjon både på Melbu og i Stamsund, og var mye mindre enn de kvotene for de 12 konsesjonene Røkke hadde kjøpt på billigsalg fra Melbu og Stamsund.

Etter at han kjøpte opp anlegg og konsesjoner på Melbu fikk han anlegget J.M. Johansen i Stamsund med sju konsesjoner på virkelig billigsalg. Etter det jeg er kjent med, betalte han 25 millioner, omtrent halvparten av hva én konsesjon kostet på den tiden, og i dag ligger prisen per konsesjon mye høyere. En skampris, spør du meg.

Det er umulig å forstå, ettersom Lofoten Trålerrederi få år tidligere var selve arvesølvet i kommunen som ingen måtte forsøke å røre.

Færre båter

Etter oppkjøpsraidene til Røkke satt han tilslutt med rundt 30 trålerkonsesjoner i Nord-Norge som han fikk lov til å strukturere, det vil si å samle inntil tre konsesjoner per fartøy. Han brukte rundt ti fartøy i fiske og klarte seg med færre folk om bord. Slik minimerte han kostnadene og fikk større overskudd i selskapet. Meg bekjent har han nå fått tillatelse til å strukturere enda flere kvoter per båt.

Dette ville vel alle fornuftige forretningsdrivende ha gjort dersom våre myndigheter hadde lagt forholdene til rette på en slik lukrativ måte.

Frosset og tint

Melbuanlegget hadde i sin tid så mye som sju konsesjoner, som ble redusert til fem grunnet myndighetenes frivillige kondemneringsordning på begynnelsen av 1980-tallet, da trålerkapasiteten var for stor og måtte bygges ned. Det var bare ferskfisktrålere de første 10-20 årene. De hadde turer på maks 10 dager.

Den første rene frysetrålere – Ole Wirum, senere kjøpt og døpt Ståltind – kom først på 1970-tallet. Da skulle de frosne blokkene lagres på fryserom og tas ut for tining om kvelden før dager der anlegget ellers ikke ville fått fisk, for å unngå permitteringer en dag eller to. Lønnsomheten ved å bearbeide råstoff som har vært frosset og så tint, blir dårligere, så dette ble et sysselsettingstiltak, men det fungerte bra.

Må ha råstoff

Thomas Farstad har nettopp besøkt Melbuanlegget. I sesongen går det bra, og han ønsker at det skulle være slik hele året. Ja, det er helt mulig, hvis anlegget får levert fisk fra kvoter som var avtalen da Røkke overtok. Men han må da slutte å sulteføre anlegget som han har gjort.

Alle undrer seg over at det er bare underskudd på landanleggene. Mange sier man må forstå at man kan ikke drive butikk uten å tjene penger. Det ser ut som det er gått inflasjon i uttrykket, som også den nyutklekte fiskeriministeren har hevet seg på. Mange hadde tro på ham og ville gi ham en sjanse, etter en fiskeriminister som var mye negativt omtalt. Men etter få måneders opplæring og en jubeltur nordover til ferskfiskmetropolen Myre, ser det ut for at han er fulllært. Det ser ut for at han har tatt mål av seg til å virkelig vise hvem det er som bestemmer.

Det er bare få år siden Røkke ville legge ned Melbu og Hammerfest til fordel for Stamsund og Båtsfjord fordi han mente det var for mange anlegg.

Men ethvert oppegående menneske forstår at man kan ikke drive butikk uten å ha noe å drive butikk med, så enkelt er det. Når trålerne til Røkke ikke leverer råstoff til anlegget, kan ikke anlegget tjene penger. Grunnen til at han sulteforer anlegget på råstoff er selvfølgelig at han tjener mer på frossenfisken som blir skipet til Kina.

Teknologi

Teknologi og automatisering er viktige for arbeidsplasser, men kan ikke utkonkurrere helt vanlige fiskeindustriarbeidere. Da må man lage roboter som kan gjøre alt arbeidet i en filéfabrikk, og dithen kommer man antakelig aldri. Teknologien trenger arbeidere til å følge med og vedlikeholde systemene, men man klarer seg ikke helt uten vanlige arbeidere som behandler fiskekjøttet.

Og for å henlede oppmerksomheten til Melbu, er arbeidsstokken mer enn halvert etter at Røkke overtok. En viss omstilling er nok på sin plass, men den må være basert på et fornuftig opplegg hvor man tar vare på det som går godt og omstiller det som går dårlig.

Ville legge ned

Å si at mer fisk vil havne i Nord-Norge ved å utvide nåværende leveringsregion til et fylke er bare et slag i lufta. Jeg tror vi kommer til å erfare det motsatte.

Det er bare få år siden Røkke ville legge ned Melbu og Hammerfest til fordel for Stamsund og Båtsfjord fordi han mente det var for mange anlegg. Den gangen støttet han seg på en konsulentrapport fra Tromsø som antakelig hadde en forutbestemt agenda. På forhånd var virksomheten hans blitt splittet opp fordi landanleggene gikk med underskudd mens trålerflåten håvet inn penger.

Nødvendig onde

Etter hans syn var oppsplittingen nødvendig for å få mer struktur og oversikt, men i realiteten var det nok et ledd i hans politikk, om å redusere mottakskapasiteten på land, som isolert sett tjente for lite. Røkke er fisker, det er det han kan, og store havgående båter er hans potensiale for å tjene mest mulig penger. Derfor kom han til Melbu og andre fiskeriselskap i nord. Landanleggene er et nødvendig onde som han er nødt til å ta med på kjøpet. Historien viser da også at han har lagt ned nybygde anlegg fordi de ikke tjener hans kyniske politikk for økonomisk inntjening.

Meg bekjent var Farstad konsernsjef for Aker Seafoods, som det het før det ble splittet til Aker Seafoods (trålerflåten) og Norway Seafoods (landanleggene). Dermed også splittelse når det gjelder forholdet «sjø og land, hand i hand».

Eksakt på kiloet

Så problematiserer Farstad om et bestemt antall tonn kvotefisk som må leveres eksakt på kiloet til det anlegget som har kvoterettighet. Dette er bare tull og er med på skyggelegge og komplisere fakta.

Det har alltid fungert på Melbu slik at hoveddelen av fisken skulle leveres til anlegget her. Det var derfor det ble anskaffet trålere. Men det har aldri vært praktisert så stivbeint at all kvotefisken skal leveres her, nøyaktig på kiloet. Det har alltid vært samarbeid mellom rederi og landanlegg, så tråleren kunne levere andre steder dersom anlegget hadde nok fisk fra andre hold.

Og dersom man fikk havari på Finnmarkskysten for eksempel, ble ikke tråleren beordret til Melbu med noen tonn fisk ombord, den fikk selvfølgelig levert slompen i nærheten der den skulle reparere, og forhandlet seg frem til god pris på fisken der. Det stod faktisk svart på kvitt i statuttene fra dannelsen av trållerederiet i 1953: Ingen skal ha fortrinnsrett til kjøp av fangst. Men alle var selvfølgelig klar over hvor hoveddelen av fisken skulle landes. Det må og skal være en viss psykologisk avstand mellom selger og kjøper, det er bare et sunnhetstegn, men må praktiseres med vett og forstand, noe som alltid har vært gjort på Melbu, og har fungert godt i alle år.

Aktivitetsplikten

Bearbeidingsplikt og aktivitetsplikt er to begreper som er egnet til å forvirre.

Saken er: når anlegget kjøper råstoff, skal det i hovedsak bearbeides på landanlegget. Det betyr at råstoffet skal produseres her til de produktene som trenges i markedet og gir best økonomisk overskudd.

Råstoffet skal ikke kjøpes og skipes rett ut på markedet ubearbeidet fra anlegget, det gir ikke arbeid. Samtidig må det brukes sunn fornuft også her, slik at man ikke kan se bort fra at det rent sporadisk kan skje, dersom det er med på å styrke økonomien og ikke går ut over den øvrige produksjon. Men hovedregelen må være at fisken skal leveres til anlegget for produksjon, skape aktivitet/arbeid for arbeidstokken og fortjeneste til eierne.

Skampris i Bø

Når det gjelder Nergård i Bø, godtok Bø kommune at Nergård betalte 19 millioner kroner for å bli fri fra aktivitetsplikten. En skampris, spør du meg. Og denne kommisjonen som skal nedsettes for å vurdere kompensasjon for konsesjonene er kort og godt: «hull i hodet».

En slik kompensasjon vil umulig kunne klare å godtgjøre hva kvotene er verdt i et reelt langsiktig perspektiv. Det må i så fall være snakk om milliardbeløp for å kompensere den tapte verdien av fisk og industridrift over år. Og det er jeg ganske sikker på at myndighetene ikke vil kompensere.

Planene om å kunne nyttiggjøre seg frosset råstoff og utnytte det øvrige råstoffet bedre ved hjelp av ny teknologi, som vannstråleskjæring, er kjempefine. Men det krever at man klarer å få det effektivt og tjene penger på det. Dit er man ikke kommet ennå. Inntil så skjer må man opprettholde anleggene, så de ikke sultefores og går konkurs i mellomtiden.

Skal skape ringvirkninger

Å sammenligne kvitfiskindustriens konkurransekraft med tyngdekraften er jo mildt sagt tøvent. Tyngdekraften er konstant og kan ikke gjøres noe med, mens kvitfiskindustrien kan man gjøre veldig mye fornuftig med, dersom man har vilje og ikke går kynisk etter profitt. Dette har vært gjort i hundreder av år og vil funke helt fint i fremtiden.

Da må ikke hovedvekten legges på å gjøre kvotebaroner som Kjell Inge Røkke enda rikere, men det må bestrebes på å legge forholdene til rette for mest mulig produksjon/aktivitet på land, mest mulig ferdigproduksjon og verdiskapning.

Folket eier fisken i havet

Tross alt er det folket langs kysten/landet som eier fisken i havet, og den skal forvaltes på en slik måte at den skaper positive ringvirkninger for folk og virksomheter på sjø og land.

Norge og spesielt Nord-Norge har alt for lenge vært råvareleverandør i stedet for å bearbeide råstoffet selv og skape aktivitet og arbeidsplasser i land.

Unik anledning

I disse oljenedgangstider har landet nå en unik anledning til å utvikle det potensialet som fisken er. Fisken i havet er vår mest verdifulle/fornybare ressurs, som den har vært gjennom alle år.

Det vi kan håpe på er at støttepartiene Venstre og Kristelig Folkeparti har vettuge folk som kan stemme imot i Stortinget.

Roald Mathisen

Nu er arbeidsledigheten i ferd med å stige til store høyder, som følge av lav oljepris. Mange oljearbeidere har mistet jobbene sine. Nu har våre myndigheter en unik mulighet til å skape aktivitet og arbeidsplasser, skaffe de ledige arbeid, og kompensere for problemene i oljeindustrien.

Krever forståelse

Fisken svømmer i havet, og havet bugner av fisk. Det er en fornybar ressurs som verdens folk roper etter, og spesielt nå når flyktningestrømmen virkelig har rullet inn over oss og satt oss på prøve økonomisk og menneskelig.

Men da må det en helt annen forståelse til for hva fiskeriene virkelig betyr for landet og menneskene som bor her og i verden forøvrig. Det har vært alt for mye fokus på olja i mange år som den eneste gangbare næring som betyr noe for oss. Sammenslåing av Fiskeridepartementet med Næringsdepartementet vitner om neglisjering/dårlig forståelse for fiskeriene og burde snarest ha blitt reversert. Og så må det være representanter i styrende organer som virkelig forstår og vektlegger fiskerienes betydning for land og folk.

Skjebnetid

Vi er nå inne i en skjebnetid for fiskeriene i Norge, ved at Sjømatmeldingen som har vært på høring med nærmest unison motstand fra kystens folk, skal avgjøres. Hva den blåblå mindretallsregjering kommer til å gå inn for, med en fiskeriminister i spissen som er veldig glad i å vise hvem som bestemmer, vet vi.

Fiskeriministeren hevder at det går så godt her nord, vi som protesterer er bare en gjeng med sytera og bakstrevera.

Utvikle landsdelen

Det vi kan håpe på er at støttepartiene Venstre og Kristelig Folkeparti har vettuge folk som kan stemme imot i Stortinget. Hvorvidt de gjør det, kan vi bare håpe på.

Én ting er i hvertfall sikker: Dette vil være en alvorlig avgjørelse og ha store konsekvenser for vår fremtid og overlevelse spesielt i Nord-Norge, og i landet for øvrig.

Skal distriktene avfolkes og folk flytte til sentrene, eller skal vi kunne utvikle den fantastiske landsdel som dette jo er, til et godt liv for mennesker og dyr som trives og vil bo her?

Den nærmeste tid vil bli uhyre spennende og avgjørende for vårt liv og eksistens, spesielt i nord.

Artikkeltags

Les mer om:

- [Meninger](#)
- [fiskeri](#)
- [Hadsel](#)
- [industri](#)
- [leveringsplikt](#)

[Skriv kommentar](#)

Flere saker

[Gå til forsiden](#)

[April gjør som hun vil](#)

[Det er en lunefull måned, men snøriene til tross, det grønnes i bakkene. Og fugler og folk lengter mot varme og sol. Se noen av lesernes blinkskudd fra april.](#)

Til Myre for å få kvalitet

ØKSNES: Margot og Tore fra Sortland var først på plass for å sikre seg hysefilet på Myre torg torsdag.

Åpent brev til ordføreren i Sortland

Gressbrann på Kvitnes

Politi og brannvesen på vei til stedet.

– Hadsel klarer seg godt aleine

HADSEL: Kommunen klarer seg godt uten å slå seg sammen med andre. Men Hadsels akilleshæler er innbyggernes rettssikkerhet og vedlikehold av bygg.

Vis flere saker

Kommentarer til denne saken

6

kommentarer

- [E-postvarsling](#)
- Roald Mathisen [Logg ut](#)

Du får varsler på roald.mathisen@gmail.com ([endre](#))

Roald Mathisen

[ADebattregler](#)

Kommenter

-

[Roald Mathisen](#)

for en måned siden

kjell Inge Røkke er en kynisk forretningsmann som ikke skyr noe for å bli så rik som mulig. En mann som ikke har noen moralske skrupler og går over lik dersom han gis tillatelse til det. Henv. bare til hvordan hun ble behandlet som jobbet som administrasjonsjef i adv.firma Bar og ikke ville være med på uloveligheter og nektet å underskrive på en faktura gjeldende en og en halv million som egentlig gjaldt et honorar til Tore Tønne for konsulentbistand i forb. med at Kværner ble overtatt av Røkke. Fakturaen skulle skyggelegge dette og være oppgjør for advokathonorar fra Bar til Røkke, men var så stor at de fikk problemer å forsvare dette. Les boken "På bar bakke" som hun har skrevet, det gir et lite perspektiv om hva slike karer er villig til å bruke av kynisk makt for å oppnå sine interesser. Både hun og dattera som jobbet for Bar, ble behandlet på en meget umenneskelig måte. Og de som stod for denne behandling kom stående ned, det var kanskje snakk om ei lita bot til en av dem. Kjell Inge Røkke gjør ikke noe juridisk galt, så han blir tatt på, holder seg stort sett til lovverket, er vel kun blitt straffet i forb. med kjøpet av lystbåtsertifikatet på 100.000,- men han hadde jo ikke noe i mot å spikre paller så da så.....hilsen Roald

Bra?

-

[Magne Jenssen](#)

for en måned siden

Jeg har tytt og gnagd om dette siden Røkke kom inn i bildet, så mine illusjoner om å få endret politikken har dessverre fått seg et alvorlig skudd for baugen. Da det burde ha vært våkne blikk, ble alle viktige personer så blendet av Røkke's taleevner at det var håpløst å nå inn. Dessuten satt det mange lokalpolitikere rundt om i kommunestyrene og innbilte seg at de kunne juss. Der falt landsdelen for advokaters stygge misbruk av lovanvendelser og spissfindige måter å få avtalene skrevet og tolket på.

Bra?

-

[Roald Mathisen](#)

for en måned siden

Jeg takker for gode kommentarer som gjør godt, og som har forstått hva dette dreier seg om, og hvor viktig dett er. Håper at flere kan komme på banen og at det kan bli en skikkelig Nord-Norsk opponion mot det som nå holder på å skje med vår viktigste resurs. Takk igjen, hils. Roald

Bra?

[Les flere kommentarer...](#)

- Adresse: Rådhusgt. 2, postboks 33, 8401 Sortland
- [Ansvarlig utgiver: Karl-Einar Nordahl](#)
- [Redaktør: Willy Vestå](#)
- [Kontakt oss](#)
- [Tips til redaksjonen](#)
- [Annonse](#)
- [Personvernpolicy / Informasjonskapsler](#)
- [Redaktørplakaten](#)
- BLADET VESTERÅLEN COPYRIGHT © 2015

.

.

.